

สาขาสืบสายธรรม

พุทธศาสนา คริสต์ศาสนา
๑

ทัศนะสามสิบสามข้อ

หลักคำสอนบางประการของพุทธศาสนา

และ คริสต์ศาสนา

เท่าที่ปรากฏในคัมภีร์ศักดิ์สิทธิ์

กองคริสเตียนศึกษา

แห่ง

สภาคริสตจักรในประเทศไทย

14 ถนนประมวญ, พระนคร

พฤษภาคม 1961

ทัศนะสามสิบสามข้อ

หลักคำสอนบางประการของพุทธศาสนาและคริสต์ศาสนาเท่าที่

ปรากฏในคัมภีร์ศักดิ์สิทธิ์

พุทธศาสนาและคริสต์ศาสนา มีคำสอนเกี่ยวกับศีลธรรม บางข้อ เช่น “ห้ามลักทรัพย์, ห้ามพูดเท็จ, เหมือนกัน

ในแต่ละศาสนาศีลธรรมมีอยู่ในหลักคำสอนนั้น ๆ เนื่องจากว่าหลักคำสอนของสองศาสนาที่แตกต่างกัน คำสอนเกี่ยวกับศีลธรรมจึงแตกต่างกัน ทั้งในการเน้นความสำคัญ และการตีความหมาย เช่นในศีลข้อที่ว่า “ห้ามฆ่า” ไม่เหมือนกันในสองศาสนา

หนังสือเล่มนี้มิได้ พยายามที่จะเปรียบเทียบคำสอนจริยธรรมของพุทธศาสนาของคริสต์ศาสนา แต่ประการใด แต่เสนอหลักคำสอนสำคัญบางประการซึ่งเป็นเบ้าหลอม หรือที่มาของประมวลศีลธรรม อย่างไรก็ตามก็ตีหลักคำสอนของศาสนาหนึ่งมิได้ขนานคู่กันไปกับหลักคำสอนของอีกศาสนาหนึ่งตามหลักตรรกวิทยา

หลักคำสอนที่เสนอไว้ในที่นี้ย่อและโดยสังเขป เพื่อให้ผู้อ่านเห็นความแตกต่างอันเป็นรากของทั้งสองศาสนาที่ว่าด้วยเรื่องมนุษย์ นิสสัยสันดานและจุดหมายของมนุษย์ได้ง่าย ผู้อ่านที่ปรารถนาจะรู้เรื่องพิศดารและศึกษาหลักคำสอนอื่นที่มีได้ระบุไว้ในที่นี้จะต้องอาศัยผู้สอนที่เชี่ยวชาญและตำรับตำราจำนวนมาก

คำสอนของพุทธศาสนา

1.

1. ปฐมเดิมของมนุษย์เป็นอจินไตย
2. ไม่มีพระเจ้าอันรันคร
3. มนุษย์ ประกอบด้วยขันธ์ห้า
4. มนุษย์ไม่มีตัวตนวิญญานหรือตัวตนเอง (ไม่มีอัตตา)
5. ชีวิตและสิ่งทั้งหลายเป็นอยู่ชั่วขณะเดียว (อนิจจัง)

6. มนุษย์เวียนเกิดเวียนตายไม่สิ้นสุด (สังสาร)
7. อริยสัจข้อหนึ่ง (ทุกข์)
8. อริยสัจข้อที่สอง มูลเหตุแห่งทุกข์ คือ (ตัณหา)
9. ลุกโซ่แห่งเหตุที่ทำให้มนุษย์เวียนเกิด (12 นิทาน) (ปฏิจลัมมุปัททา)
10. อริยสัจข้อที่สาม การระงับทุกข์ โดยการกำจัดตัณหา
11. อริยสัจข้อที่สี่ ทางระงับทุกข์ ก็คือปฏิบัติตามอริยมรรคแปดประการ
12. การที่จะปฏิบัติตามมรรคแปดประการจำเป็นต้องมีศรัทธา

2.

13. อวิชาตคณาเป็นโซ่ตรวนที่สำคัญ

คำสอนของคริสต์ศาสนา

14. ผู้ละเมิดกฎศีลธรรมเป็นผู้ประมาทพระเจ้า
15. พระเจ้าทรงบริหารกฎศีลธรรม ด้วยพระสติปัญญา ด้วยความยุติธรรม และพระเมตตาคุณ
16. การเห็นแก่ตัวเป็นมูลแห่งความบาป
17. จำเป็นต้องแก้นิสัยการเห็นแก่ตัว ด้วยเปลี่ยนตัวใหม่ คือจิตวิญญาณใหม่
18. มนุษย์ไม่สามารถช่วยตัวเองให้รอดได้ ต้องอาศัยความช่วยเหลือของพระเจ้า
19. ความทุกข์ของมนุษย์เกิดขึ้นเพราะ เขาไม่ยอมอยู่กับพระเจ้า

3.

20. พระเจ้าทรงแสดงพระองค์เอง โดยทางศาสดาพยากรณ์ดังมีบันทึกไว้ในพระคัมภีร์
21. พระเจ้าทรงแสดงพระองค์เองอย่างแจ่มชัดที่สุด โดยพระบุตรของพระองค์ คือ พระเยซูคริสต์
22. พระเยซูคริสต์สละชีวิตบนไม้กางเขน เพื่อ
 - ก) ไถ่มนุษย์ออกจากบาป
 - ข) ทำให้มนุษย์กลับคืนดีกับพระเจ้า
23. พระเยซูคริสต์เป็นผู้กำชัยเหนือความตาย

24. มนุษย์ได้รับความรอด โดยความเชื่อ

คำสอนของพุทธศาสนา

25. ด้วยการวิปัสสนาและสมาธิ ใจก็จะได้รับรู้แจ้งเห็นจริง
26. การรู้แจ้งเห็นจริงทำให้ยุติวิขาและการเวียนเกิด
27. คำพูดมโนษย์และประสพการณ์ ไม่พอที่จะอธิบายนิพพานได้

3.

28. ปัญหาสำคัญบางประการตอบไม่ได้
29. งานของพระพุทธเจ้า คือประกาศพระธรรม
30. พระสงฆ์เป็นผู้ถ่ายทอดพระธรรม
31. การนมัสการพระรัตนไตร คือ พระพุทธ พระธรรม พระสงฆ์ ย่อมได้บุญ
32. การนมัสการประกอบด้วยการแสดงความเคารพพระรัตนไตร
33. คำตรัสสุดท้ายของพระพุทธเจ้า

คำสอนของคริสต์ศาสนา

1.

1. พระเจ้าได้ทรงสร้างมวลมนุษย์
2. มนุษย์แต่ละคนเกิดมาในโลกได้เพียงครั้งเดียว
3. มนุษย์แตกต่างกับสัตว์ และสูงกว่าสัตว์เคี้ยวจางาน
4. ธรรมชาติกำเนิดของมนุษย์ ได้สร้างตามพระฉายาของพระเจ้า
5. ร่างกายของมนุษย์ เป็นวิหารของพระวิญญาณพระเจ้า
6. พระเจ้าทรงมอบคุณค่าให้แก่มนุษย์
7. พระเจ้าทรงสร้างมนุษย์ให้สามารถติดต่อกับพระองค์ได้
8. พระเจ้าทรงตอบสนองคนทั้งหลายที่แสวงหาพระองค์ด้วยความจริงใจ
9. พระเจ้าทรงรับมวลมนุษย์ทุกคน แม้ว่าเขาเหล่านั้นจะเป็นคนร้้น้อย และเป็นกบฏ
10. ความรักของพระเจ้าบรรเทาทุกข์มนุษย์

2.

11. พระเจ้าได้ทรงสร้างโลกไว้ดีแล้ว
12. พระเจ้าทรงเป็นผู้ประทาน กฎศีลธรรมแก่โลก
13. กฎศีลธรรมและวิทยาศาสตร์ เป็นเครื่องแสดงให้เห็นความฉลาดรอบรู้ และพระประสงค์ของพระเจ้า

คำสอนของพุทธศาสนา

14. มนุษย์อาจหักโซ่ตรวน แห่งการเวียนเกิดได้ตรงที่ห้วง อวิชา และ ตัณหา
15. ต้องกำจัดตัณหาด้วยการ ไม่ตะตองและฝีกวินัย
16. กำจัดอวิชาด้วยสมาธิและกัมมะฐาน
17. การรู้แจ้งเห็นจริง (ตรัสรู้) จะเกิดขึ้น ได้ด้วยการเข้าฌาน
18. กรรมเป็นผู้กำหนดการเวียนเกิด
19. กรรมอันเกิดจากเจตนามีผลร้ายแรงที่สุด
20. บุคคลที่เกิดมานั้น เกิดจากคนที่ตายไปแล้วแต่เป็นคนละคน
21. กรรมนั้นถูกส่งไปยังผู้เกิดใหม่โดยทางสำนึก (วิญญูณ)
22. ภพ (ภาวะความเป็นอยู่) ย่อมเปลี่ยนแปลงอยู่เสมอ
23. มีภพอยู่ 31 ระดับด้วยกัน
24. พระอรหันต์ คือผู้ที่ได้ตรัสรู้แล้ว

คำสอนของคริสต์ศาสนา

25. ความรอดอันแท้จริงเป็นผลให้เกิดความเชื่อฟัง และความรักต่อพระเจ้า
26. พระเจ้าทรงยกโทษ มนุษย์จึงกลับคืนดีกับพระองค์ได้ แต่พระองค์ไม่ได้ยกเว้นผลกรรมของความบาปของเขา
27. พระเจ้าเท่านั้นที่เป็นองค์ถาวร
28. อาศัยอยู่กับพระเจ้า เป็นหลักชัยอันสูงสุดของมนุษย์
29. สันติสุข ความโสมนัส และชีวิตนิรันดร์ หาพบได้กับองค์พระเจ้า
30. พระตรีเอกานุภาพ คือพระเจ้าองค์เดียว ไม่ใช่สาม

31. การอธิษฐานอย่างแท้จริง ก่อปรี่ขึ้นด้วย การโมทนาขอบพระคุณพระเจ้า การสารภาพบาป อ่อนน้อมขอความช่วยเหลือสำหรับตน และคนอื่น ๆ มอบกายถวายชีวิตไว้ในความอารักขา และการ ทรงนำของพระเจ้า

32. กฎศีลธรรมนั้นสรุปลงได้ คือ “จงรักพระเจ้า รักเพื่อนบ้านของท่าน”

33. คำกล่าวครั้งสุดท้ายของพระเยซูคริสต์

คำสอนของพุทธศาสนา

1.

1. ปฐมเดิมของมนุษย์เป็นอจินไตย

เรื่องเดิมไม่ปรากฏเกี่ยวกับมนุษย์ที่เต็มไปด้วยอวิชา

(จากคัมภีร์สัมมุตตะนิคาย 15: 11)

ชีวิตของมนุษย์ในโลกนี้ไม่เป็นที่รู้จักกันและไม่มีต้นเหตุเดิม

(สูตรนิพัตตะ)

2. ไม่มีพระเจ้านิรันดร

“ภิกขุทั้งหลาย บทสวดมนต์ที่ได้สาธยายโดยสักกะผู้นำของเทวดา เป็นสิ่งไม่ควรทำอย่าง ยิ่ง...ทำไมเราจึงพูดเช่นนั้น? ภิกขุทั้งหลาย เพราะว่าสักกะผู้นำของเทวดาไปปราศจากกิเลส ไม่ ปราศจากความเกลียดชัง ไม่ปราศจากความหลง...ไม่หลุดพ้นจากเกิด, แก่, ตาย, เสียใจ, โศกเศร้า, ทุกข์, ระทมและหมดหวัง

(อังคุตตระนิคาย 3: 37)

3. มนุษย์ประกอบด้วยขันธห้า

“โอ ภิกขุทั้งหลาย อะไรเป็นภาระหนัก (บุคคล)? ตอบ ได้ทันทีว่า ขันธทั้ง 5 เป็นภาระหนัก ขันธ 5 คืออะไร บ้างเล่า ตอบว่า คือ รูปขันธ (คือรูปของร่างกาย) เวทนาขันธ (ความรู้สึก) สัญญาขันธ (ความเข้าใจ) สังขารขันธ (ลักษณะ อุปนิสัย) และวิญญาณขันธ (คือจิตสำนึก)

(จากคัมภีร์สัมมุตตะนิคาย 22: 22:1)

คำสอนของคริสต์ศาสนา

1.

1. พระเจ้าได้ทรงสร้างมวลมนุษย์

เมื่อเดิมพระเจ้าได้เนรมิตสร้างฟ้าและดิน

(ปฐมกาล 1: 1)

พระเจ้าจึงทรงสร้างมนุษย์... และได้ทรงสร้างให้เป็นชายและหญิง

(ปฐมกาล 1: 27)

2. มนุษย์แต่ละคนเกิดมาในโลกได้เพียงครั้งเดียว มนุษย์ทั้งหลายมีกำหนดไว้แล้วว่า จะต้องตาย
หนหนึ่ง และภายหลังนั้นจะถึงการพิพากษา

(ฮีบรู 9: 27)

3. มนุษย์แตกต่างกับสัตว์ และสูงกว่าสัตว์เดียวรัจฉาน ข้าแต่พระเยโฮวาห์, องค์พระผู้เป็นเจ้าของ
พวกข้าพเจ้า...แท้จริงพระองค์ทรงสร้างมนุษย์ให้ต่ำกว่า พระเจ้า แต่หนึ่งเดียว, แล้วทรงสวมมงกุฎแห่ง
สง่าราศีและเกียรติยศ, พระองค์ทรงมอบอำนาจให้ครอบครองบรรดาพระหัตถ์ถิดิจของพระองค์,
พระองค์ทรงให้สรรพสิ่งอยู่ใต้เท้าของมนุษย์นั้นคือบรรดาฝูงแกะฝูงโค, และฝูงสัตว์ตามทุ่งนา

(เพลงสดุดี 8: 1, 5-7)

คำสอนของพุทธศาสนา

4. มนุษย์ไม่มีตัวตน, วิญญาณหรือตัวเอง, (ไม่มีอัตตา) คำว่า “สิ่งมีชีวิต” และ “ตัวเอง” เป็นเพียง
วิธีแสดงคำพูดสำหรับการปรากฏอยู่ของการชุมนุมขั้นทั้ง 5... แต่ที่จริงแล้วไม่มีตัวตนที่จะก่อให้เกิดเป็น
รากฐานสำหรับนึกคิดที่ว่า “ข้าพเจ้าเอง” หรือ “ข้าพเจ้า” หรือจะพูดอีกอย่างหนึ่งว่า ความจริงแล้วมีแต่
เพียงนามและรูปเท่านั้น

(วิสุทธิมัคค์ 18:28)

“พระองค์ทรงเห็นและล่วงรู้โดยเหตุผล และความเป็นจริงว่าไม่มีสิ่งมีชีวิต (รูป) ในอดีต ใน
ปัจจุบัน และอนาคตภายนอก ภายใน หยาบหรือละเอียด ต่ำต้อยหรือสูง ไกลหรือใกล้ที่เป็นของคนหรือ
ตัวของตัวเองเลย”

(มัชฌิมนิกาย, มหาปณณมสูตร 111:19)

5. ชีวิตและสิ่งทั้งหลายเป็นอยู่ชั่วขณะเดียว (อนิจจัง) พุศกันโดยตรงไปตรงมา อายุไขของสิ่งมีชีวิตต่าง ๆ นั้นสั้นเหลือเกิน คือยาวเพียงชั่วความคิดที่มีอยู่เหมือนกับล้อรถในขณะที่หมุนไปนั้น หมุนอยู่ที่ส่วนเดียวของยางเท่านั้นและเมื่อหยุด รถก็หยุดอยู่ที่ส่วนเดียวของยางเท่านั้น ชีวิตของสิ่งทั้งหลายก็เป็นเช่นเดียวกัน ยาวอยู่เพียงความคิดชั่วขณะหนึ่ง เมื่อความคิดนั้นยุติ ชีวิตของผู้นั้นก็ยุติด้วย” (วิสุทธิมัคค์ 8:39)

คำสอนของคริสต์ศาสนา

4. ธรรมชาติกำเนิดของมนุษย์ได้สร้างตามพระฉายาของพระเจ้าพระเจ้าจึงทรงสร้างมนุษย์ขึ้นตามแบบฉายาของพระองค์

(ปฐมกาล 1:27)

เราทั้งหลายยอมสรรเสริญพระเจ้าพระบิดาด้วยลิ้นนั้น และด้วยลิ้นนั้น เราเคยด่าแข่งมนุษย์ที่ได้ทรงสร้างไว้แล้ว ตามแบบพระฉายาของพระองค์

(ยากอบ 3:9)

(พระเยซูคริสต์) จงอธิษฐานตามอย่างนี้ว่า “โอพระบิดาแห่งข้าพเจ้าทั้งหลาย....”

(มัทธิว 6:9)

5. ร่างกายของมนุษย์ เป็นวิหารของพระวิญญาณพระเจ้าท่านทั้งหลายไม่รู้หรือว่า ตัวท่านเป็นวิหารของพระเจ้า และพระวิญญาณของพระเจ้าสถิตอยู่ในตัวท่าน

(1 โครินธ์ 3:16)

ท่านทั้งหลายไม่รู้หรือว่า ร่างกายของท่านเป็นวิหารของพระวิญญาณบริสุทธิ์ ซึ่งสถิตอยู่ในท่าน และซึ่งท่านได้รับจากพระเจ้า

(1 โครินธ์ 6:19)

คำสอนของพุทธศาสนา

6. มนุษย์เวียนเกิดตายไม่สิ้นสุด (สังสาร) การตั้งต้นของสังสารวัฏฏะ (การเวียนเกิดเวียนตาย) ไม่เป็นที่รู้ได้ มนุษย์ตั้งต้นเมื่อใด ไม่มีใครค้นพบ มนุษย์ถูกขัดขวางด้วยโมหะ และถูกมัดไว้ด้วยตัณหา จึงรีบเวียนตายเวียนเกิดโดยเร็ว

ท่านคิดใหม่ว่า อะไรมากกว่ากันระหว่างทะเลน้ำตา ซึ่งท่านได้ร้องไห้และครวญครางในขณะที่
รีบเร่งเวียนเกิดเวียนตายต้องร่วมกับคนที่ไม่ปรารถนาและพลัดพรากจากผู้ที่ใคร่ปรารถนากับน้ำใน
มหาสมุทรทั้งสิ้น

(สัมฤทธิ์นิยาย 15:3)

7. อริยสัจข้อที่หนึ่ง ทุกข์

นี่คืออริยสัจเกี่ยวกับความทุกข์ คือ เกิดเป็นทุกข์, ชราก็เป็นทุกข์, เจ็บก็เป็นทุกข์ ตายก็เป็นทุกข์
ร่วมกับสิ่งอื่นไม่พึงปรารถนาที่เป็นทุกข์ พลัดพรากจากสิ่งที่รักใคร่ ก็เป็นทุกข์ ไม่ได้สิ่งที่ปรารถนาก็
เป็นทุกข์ กล่าวสั้น ๆ ก็คือ ชั้นนี้ทั้ง 5 ยึดอยู่กับภพก็เป็นทุกข์

(วินัย, มหาวัตต์ 1: 6:10)

“โอบอกขุทั้งหลาย ดวงดากำลังเป็นลูกไฟ สิ่งที่มองเห็นได้กำลังลุกเป็นไฟ ลุกด้วยไฟแห่งตัณหา
ลุกด้วยไฟแห่งความโกรธ ไฟแห่งอวิชา ลุกด้วยไฟแห่งความกระวนกระวายในการเกิด, การเจ็บ, การ
ตาย, เสรีาโสภณเสียใจ, ทนทุกข์สลดใจและเสรีาใจ

(มหาวัตต์ 1:21:2)

คำสอนของคริสต์ศาสนา

6. พระเจ้าทรงมอบคุณค่าให้แก่มนุษย์ ท่านผู้ใหญ๋ และเป็นที่ทอดถอนใจ ผู้ประทับอยู่บน
พระที่นั่งเบื้องนิจ และทรงพระนามว่า องค์บริสุทธิ์ ตรัสดังนี้ว่า “เราดำรงอยู่ในที่สูง และที่บริสุทธิ์ และ
ดำรงอยู่กับคนที่เข้าใจ เพราะบาป มีจิตโน้มถ่วงลงด้วย เพื่อจะชูดวงจิตของผู้ที่มีจิตโน้มถ่วงลง ชูดวง
จิตของคนที่ไม่เข้าใจเพราะบาป

(อิสยาห์ 57:15)

แต่พระเจ้าผู้ประกอบด้วยพระกรุณา อันอุดม เพราะเหตุความรักอันใหญ่หลวง... ถึงแม้ว่าเรา
ตายแล้วในการบาปพระองค์ยังทรงบันดาลให้เราใช้ชีวิต เป็นขึ้นมากับพระคริสต์และพระองค์ได้ทรง
บันดาลให้เราใช้ชีวิตเป็นขึ้นมากับพระองค์

(เอเฟซัส 2:4,5,6,10,)

7. พระเจ้าทรงสร้างมนุษย์ให้สามารถติดต่อกับพระองค์ได้ด้วยพระองค์ก็ได้ทรงอยู่ห่างไกล
จากเราทุกคนเลย ด้วยว่าเรามีชีวิตและไหวตัว และเป็นอยู่ในพระองค์... เราทั้งหลายเป็นเชื้อสายของ
พระองค์ เหตุฉะนั้นถ้าเราเป็นเชื้อสายของพระเจ้า เราก็ไม่ควรถือว่า พระเจ้าเป็นเหมือนเงินหรือทอง
หรือหิน

(กิจการ 17: 27,29)

โอบรรดาชน พระองค์ได้ทรงแจ้งให้ทราบแล้วว่า อะไรนะดีพระเยโฮวาห์ทรงพระประสงค์อะไรจากท่านเล่า นอกจากการทำอุทิศธรรม และรักความเมตตากรุณา และดำเนินชีวิตอย่างสุภาพ เกียงคู่กันไปกับพระเจ้าของท่าน

(มีคาห์ 6:8)

คำสอนของพุทธศาสนา

8. อริยสัจจ์ ข้อที่สอง มูลเหตุแห่งทุกข์คือตัณหาภิกขุทั้งหลาย นี่ก็ต้นเหตุแห่งทุกข์ตัณหา (ความใคร่) ซึ่งก่อให้เกิดชาติประกอบไปด้วยความยินดีและระคะ โสมนัสยินดีที่ได้พบความพึงใจที่นี้ และที่นั่น คือกามตัณหา ความอยากที่จะเกิดมา และความไม่อยากจะให้เกิดมา

(วินัยมหาวัดค 1: 6:10)

คำสอนของคริสต์ศาสนา

8. พระเจ้าทรงตอบสนองคนทั้งหลาย ที่แสวงหาพระองค์ด้วยความจริงใจ จงแสวงหาพระเยโฮวาห์ ขณะเมื่อจะหาพระองค์พบได้ จงทูลขอต่อพระองค์ ขณะเมื่อพระองค์ทรงอยู่ใกล้ ให้คนชั่วละทิ้งความชั่วของตน และคนอธรรมละทิ้งความคิดของตนและให้เขากลับมาหาพระเยโฮวาห์ เพื่อพระองค์จะได้ทรงเมตตาแก่เขา และให้เขากลับมาหาพระเจ้า เพราะพระองค์จะทรงให้อภัยแก่เขา ที่เขาทำบาปทั้งปวง

(อิสยาห์ 55:6,7)

ฝ่ายเขาทั้งหลายรู้แล้วว่า พระเจ้าทรงร่วมมือกับคนทั้งหลายที่รักพระองค์

(โรม 8:28)

คำสอนของพุทธศาสนา

9. ลูกละอองแห่งเหตุที่ทำให้มนุษย์เวียนเกิด (12 นิทาน) (ปฏิจจสัมมุปัททา)

อวิชชาทำให้เกิดกรรม

กรรมทำให้เกิดวิญญาน

วิญญานทำให้เกิดนามรูป

นามรูปทำให้เกิดอายตนะหก

อายตนะหกเกิดจากผัสสะ
ผัสสะทำให้เกิดเวทนา
เวทนาทำให้เกิดตัณหา
ตัณหาทำให้เกิดอุปทาน
อุปทานทำให้เกิดภพ
ภพทำให้เกิดชาติ
ชาติทำให้เกิดชรา,มรณา, เสรีาโสภเสียวใจ,คร่ำครวญ,ทุกข์,หมคหวัง,โทมน์ส ความเกี้ยวโยง
กันทั้งหมดนี้แหละทำให้บังเกิดทุกข์

(สัมมยคตะนิกาย 22:90:46)

10. อริยสังข์ข้อที่สาม การระงับทุกข์โดยการกำจัดตัณหาภิกขุทั้งหลาย นี้คืออริยสังข์แห่งการ
ระงับทุกข์ คือกำจัดตัณหาให้มีเหลืออยู่โดยสิ้นเชิง สละละทิ้งปล่อยวางและเกลียดชังมัน จนหมดสิ้น
(วินัยมหาวักค์ 1:6:10)

คำสอนของคริสต์ศาสนา

9. พระเจ้าทรงรักมวลมนุษย์ทุกคน แม้ว่าเขาเหล่านั้นจะเป็นคนรู้น้อย และเป็นกบฏ
พระองค์ได้ทรงสร้างมนุษย์ทุกประเทศสืบสายโลหิตอันเดียวกันให้อยู่ทั่วพิภพโลก...เพื่อเขาจะ
ได้แสวงหาพระเจ้า

(กิจการ 17:26,27)

พระองค์ตรัสว่า “เราได้เหยียดมือออกคอยรับพลไพร่นั้นซึ่งไม่เชื่อฟัง และซึ่งเถียงโต้ตอบเรา
สิ้นหวังวันยังค่ำ

(โรม 10:21)

และเราทั้งหลายได้รู้ และได้เชื่อความรักนั้น ซึ่งพระเจ้าได้ทรงรักเรา พระเจ้าเป็นความรัก...เรา
ทั้งหลายเกิดความรัก ก็เพราะพระองค์ทรงรักเราก่อน

(1 ยอห์น 4:16,19)

10. ความรักของพระเจ้าบรรเทาทุกข์มนุษย์ “เพื่อท่านจะมีความสุขโดยเรา ในโลกนี้ท่าน
ทั้งหลายมีความทุกข์ยาก แต่จงยินดีเถิด เราชนะโลกด้วย”

(ยอห์น 16:33)

ข้าพเจ้ามีความทุกข์และเสียใจ, จึงได้ร้องทูลออกพระนามพระเยซูฮวาห์ไป... พระเยซูฮวาห์ทรง
ประกอบไปด้วยพระกรุณาและยุติธรรม พระเจ้าของพวกข้าพเจ้ามีพระทัยเมตตา พระเยซูฮวาห์ทรง

บำรุงรักษาผู้มีปัญญาน้อย, เมื่อข้าพเจ้าถ่อมตัวลงแล้ว พระองค์ทรงอุปถัมภ์ข้าพเจ้าไว้...เพราะพระองค์ได้ทรงช่วยข้าพเจ้าให้พ้น จากความตายทรงโปรดให้ตาของข้าพเจ้าปราศจากน้ำตา, และไม่ให้เท้าของข้าพเจ้าพลาดล้มไป

(เพลงสดุดี 116:3-6,8)

คำสอนของพุทธศาสนา

11. อริยสังข์ข้อที่สี่ ทรงระงับทุกข์ ก็คือปฏิบัติตาม อริยมรรคแปดประการ
ภิกขุทั้งหลาย อริยสังข์ที่จะนำไปสู่การระงับทุกข์ คือทางอริยมรรคแปดประการมี สัมมาทิฐิ, สัมมาสังกัปปะ, สัมมาวาจา, สัมมกัมมันตะ, สัมมาอาชีพะ สัมมาอาษมะ, สัมมาสติ, สัมมาสมาธิ

(วินัยมหาวรรค 1: 6:10)

12. การที่จะปฏิบัติตามมรรคแปดประการจำต้องมีศรัทธาภิกขุผู้ประกอบด้วยความเชื่อมีลักษณะ
ดังนี้ เป็นผู้มีความเชื่อในพระองค์ผู้พบความจริงโดยคิดว่า “พระองค์นี้แหละเป็นผู้มีความบริสุทธิ์”

(มัชฌมิมนิกาย 7:95:128)

โอภิกขุทั้งหลาย เมื่อผู้เชื่อไม่มีความสงสัยในความเชื่อมีความมั่นใจในความเชื่อ วางใจและ
ศรัทธาในหลักคำสอนแล้ว แล้วจิตใจของเขาก็จะร้อนรน ขวนขวายพากเพียรและบากบั่น

(กิโศติลาสูตร)

ภควัตกล่าวว่ “ความเชื่อเป็นทรัพย์ที่มีค่าประเสริฐที่สุดใน โลกสำหรับมนุษย์... ด้วยความเชื่อ
สามารถข้ามแม่น้ำได้ด้วยควมวิริยะ ข้ามทะเลได้... ด้วยการพยายามก็จะหายเจ็บ โดยการเข้าใจก็จะ
ได้รับความบริสุทธิ์

(สูตรนิพัตตะ, อูระกะวัคค์, อละวะกะสูตร)

แต่ถ้าความศรัทธาได้สูญไป แล้วความไม่เชื่อก็จะเข้ามาแทนที่แล้วจะทำให้เกิดความผิดพลาด

(อังคุตตระนิกาย 3: 5)

โดยศรัทธาท่านทั้งหลายจะได้หลุดพ้น

(สูตรตะนิพัตตะ 1146)

คำสอนของคริสต์ศาสนา

11. พระเจ้าได้ทรงสร้างโลกไว้ดีแล้ว พระเจ้าทอดพระเนตรดูสิ่งทั้งปวง ที่พระองค์ทรงสร้างไว้
นั้นเห็นว่าดีนัก

(ปฐมกาล 1:31)

จงดูดอกไม้ที่ทุ่งนามันงอกขึ้นอย่างไร... กษัตริย์ชะโลมอนเมื่อบริบูรณ์ด้วยสง่าราศี ก็มีได้ทรง
งามเท่าดอกไม้...พระองค์จะไม่ทรงตกแต่งท่านมากยิ่งกว่านั้นหรือ

(มัทธิว 6:28-30)

12. พระเจ้าทรงเป็นผู้ประทาน กฎศีลธรรมแก่โลก กฎหมายของพระเยโฮวาห์ที่ครอบคอบ เป็นที่
ให้จิตวิญญาณฟื้นคืนขึ้น คำโอวาทของพระเยโฮวาห์ก็แน่นอน เตือนสติคนรู้เนื้อให้มีปัญญา ข้อสั่ง
สอนของพระเยโฮวาห์นั้นเที่ยงตรงทำให้จิตวิญญาณได้ขึ้นบาน ข้อบัญญัติของพระเยโฮวาห์ก็บริสุทธิ์
กระทำให้ดวงตากระจ่างสว่างไป

(สดุดี 19:7-8)

เมื่อเดิมนั้นพระวาทจะเป็นอยู่แล้ว และพระวาทนั้นได้อยู่กับพระเจ้า และพระวาทนั้นเป็นพระ
เจ้า (ยอห์น 1:1)

ข้าแต่พระเจ้า ขอทรงสอนทางกฎเกณฑ์ของพระองค์แก่ข้าพระองค์ และข้าพระองค์จะรักษา
ทางนั้นไว้จนสุดปลายขอทรงประทานความเข้าใจ แก่ข้าพระองค์ เพื่อข้าพระองค์จะรักษาพระธรรมของ
พระองค์ไว้... ขอพระหัตถ์ของพระองค์พร้อมที่จะช่วยข้าพระองค์เพราะข้าพระองค์ได้เลือกข้อบังคับ
ของพระองค์ข้าแต่พระเจ้าฯ ข้าพระองค์กระหายความรอดของพระองค์และพระธรรมของพระองค์เป็น
ความปิติยินดีของข้าพระองค์

(สดุดี 119:23,24,173,174)

คำสอนของพุทธศาสนา

2.

13. อวิชาและตัณหาเป็นโชครวนที่สำคัญทุกขทั้งหลาย, เนื่องจากคนโง่เขลาผู้ซึ่งถูกขัดขวาง
ด้วยอวิชาและถูกรัดรั้งด้วยตัณหา ร่างกายนี้จึงต้องอุปบัติขึ้นมา

(สัมมุตตะนิคาย 2:23)

โดยความจริงแล้ว มนุษย์เกิดความโมหะ และถูกรัดด้วยตัณหา (ความใคร่) แสวงหาความพอใจ
ที่โน่นบ้างที่นี้บ้างเพราะฉะนั้นเขาจึงต้องเวียนเกิดอยู่เสมอ

(มัชฌิมนิคาย 43)

คำสอนของคริสต์ศาสนา

13. กฎศีลธรรมและวิทยาศาสตร์ เป็นเครื่องแสดงให้เห็นความฉลาดรอบรู้ และพระประสงค์ของพระเจ้า พระราชกิจทั้งปวงของพระเยซูคริสต์...ความชอบธรรมของพระองค์ยังยืนมั่นคงอยู่เป็นนิตย์... พระหัตถกิจของพระองค์ก็สัตย์ซื่อและยุติธรรม ตั้งถาวรอยู่เป็นนิตย์อัครา

(สดุดี 111:2,7,8)

และองค์พระผู้เป็นเจ้า เข้าข้า เมื่อเดิมพระองค์ได้วางรากแผ่นดิน โลก และฟ้าสวรรค์เป็นหัตถกิจของพระองค์

(ฮีบรู 1:10)

คำสอนของพุทธศาสนา

14. มนุษย์อาจหักโซ่ตรวน แห่งการเวียนเกิดได้ตรงที่ห่วงวิชาและตัณหา โอ ภิกษุทั้งหลาย เนื่องจากเหตุที่ว่าไม่เข้าใจและไม่ยึดหลักอริยสัจ 4 ประการไว้ เรารวมทั้งท่านและข้าพเจ้าจึงต้องท่องเที่ยวอยู่นาน และต้องอยู่ในการเวียนเกิดเวียนตายอันแสนจะน่าเบื่อ อริยสัจ 4 ประการคืออะไร คือความจริงเกี่ยวกับทุกข์ความจริงเกี่ยวกับเหตุแห่งทุกข์ ความจริงเกี่ยวกับการระงับทุกข์ เมื่อรู้และยึดความจริงเหล่านี้ไว้ได้แล้ว ตัณหาที่อยากจะทำให้เกิดก็หมดไป เพราะสิ่งที่จะเป็นต้นเหตุให้เกิดได้ถูกทำลายไปแล้ว ก็จะไม่มีการเกิดอีก พระพุทธเจ้าตรัสดังนี้

(มหาปรินิพพานสูตร 2:2)

คำสอนของคริสต์ศาสนา

14. ผู้ละเมิดกฎศีลธรรมเป็นผู้ประมาทพระเจ้าฝ่ายบุตรนั้นจงกล่าวแก่บิดาว่า “บิดาเจ้าข้า ข้าพเจ้าได้ผิดต่อสวรรค์ และผิดต่อท่าน”

(ลูกา 15:21)

บาปของข้าพเจ้าถูกรับสารภาพต่อพระองค์ และมีได้ปิดบังซ่อนการอธรรมของข้าพเจ้าไว้

(สดุดี 32:5)

ข้าแต่พระเจ้า พระองค์ได้ทรงตรวจสอบข้าพระองค์ และรู้จักข้าพระองค์ เมื่อข้าพระองค์นั่งลง และลุกขึ้น พระองค์ทรงทราบพระองค์ประจักษ์ในความคิดของข้าพระองค์ ได้แต่ไกลพระองค์ทรงกันวิถีของข้าพระองค์ และการนอนของข้าพระองค์และทรงคุ้นเคยกับทางทั้งสิ้นของข้าพระองค์ข้าแต่พระ

เจ้า แม่ก่อนที่ลิ้นของข้าพเจ้าจะพูดพระองค์ก็ทรงทราบความเสียหายแล้ว ข้าพระองค์จะไปไหน ให้พ้น
พระวิญญูณของพระองค์ได้หรือข้าพระองค์จะหนีไปไหน ให้พ้นพระพักตร์ของพระองค์

(สดุดี 139:1-4,7)

คำสอนของพุทธศาสนา

15. ต้องกำจัดตัณหาด้วยการไม่แตะต้องและฝีกวินัย โอ ภิกขุทั้งหลาย การวางภาระหนักคือ
อะไร? คือการไม่มีราคะ,ยกเล็ก, ละทิ้ง ปล่อยวาง, สละเสีย และไม่รับเอาไว้ซึ่งตัณหา นี้แหละคือการวาง
ภาระหนักภิกขุทั้งหลาย

(สัมมยุตตะนิกาย 22:22)

จงดำเนินชีวิตเหมือนเกาะของตนเอง ฟุ้งซ่านทั้งหลาย จงเป็นที่พึ่งแก่ตนเอง อย่าไปเอาสิ่งอื่น
เป็นที่พึ่ง อยู่กับพระธรรมให้พระธรรมเป็นที่พึ่ง อย่ายึดอะไรเป็นที่พึ่ง

(ฎีกานิกายจกวัตติ สี่หะเนตะสตันตะ 27)

ไม่มีโลก ไม่มีการหลอกลวง ไม่มีตัณหา ไม่ฟุ้งซ่าน ละกิเลสและอวิชา ละความอยากต่าง ๆ ใน
โลกเสียได้ แล้วให้เขาท่องเที่ยวไปแต่ลำพังอย่างแรด เมื่อได้สละบุตรและภริยาแล้ว บิдамารดาแล้ว
ทรัพย์สิ้นข้าวของ เงินทองแล้ว ญาติมิตรและสิ่งที่พึ่งปรารถนาเสียแล้ว ก็ให้เขาท่องเที่ยวไปแต่ลำพัง
อย่างแรด

(สูตรนิพัตตะ อรรถะวักค์ ภากะอิสนะสูตร 22)

คำสอนของคริสต์ศาสนา

15. พระเจ้าทรงบริหารกฎศีลธรรม ด้วยพระสติปัญญา ด้วยความยุติธรรม และพระเมตตาคุณ
ผู้จะทรงประทานบำเหน็จแก่ทุกคน ตามการประพฤติของตน คือแก่คนทั้งหลายที่มีความเพียร
พยายามในการดีแสวงหาสง่าราศี แลยศศักดิ์ แลสิ่งที่เป็นอมฤต พระองค์จะทรงประทานชีวิตนิรันดร์...
ความทุกข์เวทนาจะบังเกิดมีแก่ทุกคน ที่ประพฤติชั่ว...ด้วยว่าพระเจ้าไม่ได้ทรงเห็นแก่หน้าผู้ใดเลย

(โรม 2:6,7,9,11)

สง่าราศีแลเกียรติยศ แลฤทธิ์เดช จงมีแก่พระเจ้าของเราเพราะว่าความพิพากษาของพระองค์
แท้จริงและยุติธรรม

(วิวรณ์ 19:2)

พระเจ้าผู้ทรงเมตตากรุณา ผู้ทรงอดพระทัยไว้นาน และบริบูรณ์ด้วยความดีและความจริง... ผู้ทรงโปรดยกความชั่วการล่วงละเมิด แต่ไม่ทรงเมตตาผู้เวทนาประพฤดิชั่ว

(อพยพ 34:6-7)

เพราะว่าถ้าท่านยกความผิดของมนุษย์ พระบิดาของท่านผู้สถิตอยู่ในสวรรค์ จะยกความผิดของท่านด้วย แต่ถ้าท่านไม่ยกความผิดของมนุษย์ พระบิดาของท่านก็จะไม่ทรงยกความผิดของท่านเหมือนกัน

(มัทธิว 6:14-15)

ผู้พิพากษาทั้งโลก จะไม่พิพากษาตามยุติธรรมหรือ?

(ปฐมกาล 18:25)

คำสอนของพุทธศาสนา

16. กำจัดวิชาด้วยสมาธิและกัมมะฐานถ้าได้ตั้งสัจกับปะปฏิบัติและทำให้จนชำนาญ กำหนดลมหายใจให้แน่นอน ก็จะได้ผลและเป็นประโยชน์มาก จะทำให้การตั้งสติทั้ง 4 ประการบริบูรณ์ขึ้น และทำให้เกิดนึกคิด 7 ประการบริบูรณ์ขึ้นด้วย แล้วจะได้รับความรู้แจ้งเห็นจริงโดยบริบูรณ์

(มัชฌิมนิกาย, อาณาปาณสตุต 111:80)

พระพุทธเจ้าตรัสว่า สมาธินั้นทำให้ผู้ปฏิบัติสมาธิรู้จักสภาพความเป็นจริงของทุกสิ่ง เขารู้อะไรตามที่ เป็นจริงการเกิดขึ้นของร่างกาย การหมดไปของความรู้สึก การเข้าใจและความเคลื่อนไหว การเกิดขึ้นของสติและการหายไปของสติ

(สัมมุตตะนิกายภาค 3 กัณฑ์ วรรค 22:5)

คำสอนของคริสต์ศาสนา

16. การเห็นแก่ตัวเป็นมูลแห่งความบาปเหตุว่าคนจะเป็นคนรักตัวเอง เป็นคนเห็นแก่เงิน เป็นคนอวดตัว เป็นคนจองหอง เป็นคนหลู่เกียรติยศของพระเจ้าเป็นคนไม่เชื่อฟังคำบิรามารดา เป็นคนอกตัญญู เป็นคนพาล เป็นคนไม่รักซึ่งกันและกัน เป็นคนไม่ยอมเป็นไมตรีกับใคร เป็นคนหาความใส่เขา เป็นคนไม่มีสติจริงใจ เป็นคนคูร้าย เป็นคนชังคนดี เป็นคนทรยศ เป็นคนหัวดีเป็นคนหัวสูง เป็นคนรักสนุกสนาน

มากกว่ารักพระเจ้า

(2 ทิโมธี 3:2-4)

“คือทำให้ประพุดิตตามเสียงของเราเถิด และเราจะเป็นพระเจ้าของพวกเขา และเจ้าทั้งปวงจะเป็นพลไพร่
ของเราเพื่อจะได้เป็นความดีแก่เจ้าทั้งหลาย” แต่เขาทั้งหลายหาได้ฟังไม่ และเขาไม่ได้เสียของเขาเลย
แต่ได้ดำเนินในความปรีกษา และความคิดแห่งใจร้ายของเขา และเขาได้เดินถอยหลัง, หาได้เดินไป
ข้างหน้าไม่

(เยเรมีย์ 7:23,24)

มีการเถียงกันในพวกเขา (สาวกของพระคริสต์) ว่าใครจะนับว่าเป็นใหญ่

(ลูกา 22:24)

คำสอนของพุทธศาสนา

17. การรู้แจ้งเห็นจริง (ตรัสรู้) จะเกิดได้ด้วยการเข้าฌาน

ครั้นแล้วพระตถาคตได้บรรลุปฐมฌาน

เมื่อออกจากปฐมฌานก็ลูทวิตฌาน

เมื่อออกจากจากทวิตฌานก็บรรลุตรีตฌาน

เมื่อออกจากจริตฌานก็บรรลุจตุตฌาน

เมื่อออกจากจตุตฌานก็บรรลุถึงขั้นอวกาศอันไม่มีขอบเขต

เมื่อออกจากอวกาศอันไม่มีขอบเขต ก็บรรลุขั้นวิญญานอันไม่มีขอบเขต

เมื่อออกจากขั้นวิญญานอันไม่มีขอบเขตแล้วก็บรรลุขั้นว่างเปล่า

เมื่อออกจากขั้นบรรลุว่างเปล่า ก็บรรลุขั้นไม่รู้หรือขั้นรู้

เมื่อออกจากขั้นไม่รู้หรือขั้นรู้ ก็บรรลุถึงขั้นการยุติของการรู้และความรู้สึก

(วิธีการข้างบนนี้ ได้ทบทวนจากขั้นสุดท้าย ขึ้นไปถึงปฐมฌานแล้วกลับลงมาอีกที่หนึ่งถึงจตุ

ฌาน)

เมื่อออกจากขั้นที่สี่แล้ว พระตถาคตก็บรรลุพระนิพพาน

(มหาปรินิพพานสูตร 5)

คำสอนของคริสต์ศาสนา

17. จำเป็นต้องแก่นั้สัการเห็นแก่ตัว ด้วยเปลี่ยนตัวใหม่คือจิตวิญญาณใหม่ขอพระองค์ทรง
โปรดประทานแก่ท่านทั้งหลาย ให้ได้กำลังเรี่ยวแรงมากฝ่ายจิตใจ โดยเดชพระวิญญาณของพระองค์เพื่อ

พระคริสต์จะได้สถิตในใจของท่านทั้งหลายโดยความเชื่อเพื่อเมื่อท่านทั้งหลายได้วางรากลงมั่นคงแล้ว
ในความรัก...เพื่อท่านทั้งหลายจะได้รับความบริบูรณ์ของพระเจ้าเต็มเปี่ยม

(เอเฟซัส 1:6,17,19)

ฝ่ายการของเนื้อหนังก็ปรากฏแล้วคือการล่วงประเวณี การโสโครก การอุทก... ฝ่ายผลของ
พระวิญญาณนั้นคือความรัก ความยินดี สันติสุข ความอดกลั้น ใจน่าน ความปราณี... ให้เราดำเนินตาม
พระวิญญาณด้วย อย่าให้เราถือตัวกัน อย่าอวดโทษกัน และอย่าอิจฉากันเลย

(กาลาเทีย 5:19,22,25,26)

เนื่องด้วยการที่เคยประพฤติเมื่อก่อนนั้นให้ท่านทั้งหลายทอดทิ้งมนุษย์เก่าเสีย, ซึ่งทำให้เนาเสีย
ไปตามความปรารถนาอันเป็นที่ล่อลวง และให้วิญญาณจิตของท่านทั้งหลายตั้งขึ้นใหม่ และให้ท่านสวม
มนุษย์ใหม่ซึ่งทรงสร้างขึ้นใหม่ ตามแบบอย่างพระเจ้าในความชอบธรรม และความบริสุทธิ์แห่งความ
จริง

(เอเฟซัส 4:22-24)

เหตุฉะนั้นจงประหารอวัยวะของท่านซึ่งอยู่ฝ่ายโลกนี้ คือการล่วงประเวณี การโสโครก, ราคะ
ตัณหา ความปรารถนาชั่วและความโลภ...แต่สารพัดสิ่งเหล่านี้ท่านทั้งหลายจงเปลื้องทิ้งเสียอีกด้วย คือ
ความโกรธ, ความขัดเคืองกัน, การคิดปองร้าย, การพูดเสียดสี, คำพูดโลนที่ออกจากปากของท่าน... จง
สวมใจเมตตา ใจปราณี ใจถ่อม ใจสุภาพใจอดทนใจน่าน...แล้วจงสวมความรักทับสิ่งเหล่านี้ทั้งหมด

(โคโลสี 1:5-8,12-14)

คำสอนของพุทธศาสนา

18. กรรมเป็นผู้กำหนดการเวียนเกิด

โอ, อันพระตะ ด้วยความรู้แจ้งเห็นจริงยิ่งกว่าสามัญชน เขาได้เห็นคนตายและเกิดใหม่ คนชั้นต่ำ
และชั้นสูง คนสวยและคนขี้ริ้ว คนมีความสุขและคนเป็นทุกข์ เขาผู้นั้นเห็นมนุษย์กำลังเกิดใหม่ตาม
กรรมของบุคคลนั้น ๆ บุคคลเหล่านี้ได้ทำความชั่วทางกาย, วาจาและใจ ดูหมิ่นผู้ควรเคารพมีความเห็น
ผิดและกระทำตามความเห็นผิดนั้น ๆ เมื่อร่างกายแตกสลายตายไปก็ไปเกิดในโลกชั้นต่ำ ทนทุกข์
ทรมานสาหัส คือในเมืองนรก ส่วนบุคคลที่ทำความดีทั้งกาย วาจาและใจ ไม่ดูหมิ่นผู้ควรเคารพ มีความ
เห็นชอบและได้ปฏิบัติตามความเห็นชอบนั้น ๆ เมื่อร่างกายแตกสลายไป ก็ไปเกิดในที่ที่มีความสุข คือ
ในเมืองสวรรค์

(ฎีกานิกาย สีลขันธวัคค์ อัมพะตะสูตร 7)

โดยความจริงแล้ว มนุษย์เกิดความโมหะและถูกรัดรั้งด้วยตัณหา (ความใคร่) แสวงหาความพอใจที่โน่นบ้าง ที่นี้บ้างเพราะฉะนั้น เขาจึงต้องเวียนเกิดอยู่เสมอ

(มัชฌิมนิกาย 43)

กรรมอันเกิดจากโลภ, โกรธ, หลง และมีมูลเหตุและเริ่มต้นจากกิเลส และการกระทำนี้จะบังเกิดผลเมื่อเขาเกิดใหม่และกรรมเหล่านี้เกิดผลเมื่อใด เมื่อนั้นเขาจะได้รับผลแห่งกรรมนั้น ๆ จะเป็นในชีวิตนี้หรือชีวิตหน้าหรือชีวิตใด ๆ ก็ตาม

(อังคุตตรนิกาย 3:33)

คำสอนของคริสต์ศาสนา

18. มนุษย์ไม่สามารถช่วยตัวเองให้รอดได้ ต้องอาศัยความช่วยเหลือของพระเจ้า พระองค์ได้ทรงกระทำให้ท่านทั้งหลายมีชีวิตอยู่ แม้ว่าท่านทั้งหลายได้เคยตายแล้วในการผิดบาป, ครั้งเมื่อก่อนท่านทั้งหลายเคยประพฤติในการบาปนั้นตามอย่างโลก

(เอเฟซัส 2:1,2)

เพราะว่าคนทั้งหลาย ที่อยู่ฝ่ายเนื้อหนังก็สนใจในสิ่งซึ่งเป็นของ ๆ เนื้อหนัง แต่คนทั้งหลายที่อยู่ฝ่ายวิญญาณก็สนใจในสิ่งซึ่งเป็นของพระวิญญาณ ด้วยว่าซึ่งมีใจสมกับเนื้อหนังก็คือความตาย และซึ่งมีใจสมกับพระวิญญาณก็คือชีวิตและความสุข เหตุว่าใจสมกับเนื้อหนังนั้นก็ศัตรูต่อพระเจ้า เพราะว่าหาได้อยู่ได้บังคับพระบัญญัติของพระเจ้าไม่ และจะอยู่ได้บังคับพระบัญญัตินั้นไม่ได้ และคนทั้งหลายที่อยู่ฝ่ายเนื้อหนังเป็นที่ชอบพระทัยพระเจ้าก็หาไม่ได้ แต่ถ้าพระวิญญาณของพระองค์ทรงให้พระเยซูเป็นขึ้นมาจากความตาย สถิตอยู่ในท่านทั้งหลาย...

ด้วยว่า พระวิญญาณของพระเจ้าได้ทรงนำพาคนหนึ่งคนใดคนหนึ่งเหล่านั้นจึงเป็นบุตรของพระเจ้า เหตุว่าท่านทั้งหลายมิได้รับนิสัยอย่างทาสดึงความกลัวอีก แต่ท่านทั้งหลายได้รับนิสัยอย่างบุตร ซึ่งให้เราทั้งหลายร้องเรียกพระเจ้าว่า “อับบา” คือพระบิดาฝ่ายพระวิญญาณนั้นเป็นพยานร่วมกับจิตใจของเราทั้งหลายว่า เราทั้งหลายเป็นบุตรของพระเจ้า (โรม 8:5-9,14-16)

คำสอนของพุทธศาสนา

19. กรรมอันเกิดจากเจตนามีผลร้ายแรงที่สุดเจ้าของกรรมก็เป็นผู้รับมรดกกรรมของตน กรรมเป็นบ่อเกิดที่เขาเกิดขึ้นมา เขาถูกผูกมัดด้วยกรรม เพราะว่ากรรมเป็นที่พึ่งของเขา ไม่ว่ากรรมที่เขาทำนั้นจะเป็นความดีหรือความชั่ว เขาจะต้องเป็นผู้รับมรดกของกรรมนั้นเสมอ

(อังกุตรตระนิกาย 10: 205)

ครั้นแล้วพวกโจรก็จับพระโมคคัลลาน์ และทูปพระองค์จนกระดูกละเอียดเหมือนเมล็ดข้าวสาร .. ภิกขุทั้งหลายจึงพูดกันว่า “พระโมคคัลลาน์ได้ประสบความตายที่ไม่ควรเลย” พระพุทธเจ้าจึงตรัสว่า “ภิกขุทั้งหลาย พระโมคคัลลาน์ตายอย่างไม่สมควรในภพนี้ แต่เป็นการเหมาะสมกับกรรมของเขาในภพออดีตแล้ว (ในชาติก่อนพระโมคคัลลาน์ ได้ปลอมตนเป็นโจรและปล้นฆ่าบิดามารดาของตนในป่าใหญ่) ภิกขุทั้งหลาย ผลของกรรมของพระโมคคัลลาน์ นี้ต้องไปทนทุกข์อยู่ในนรกเป็นเวลาหลายแสนปี และต้องถูกทูปตายอีกหลายร้อยภพจึงเหมาะสมกับความผิดที่เขาทำนั้น เพราะฉะนั้น ความตายของพระโมคคัลลาน์ จึงเหมาะสมกับกรรมของเขาแล้ว

(อังกุตรตระนิกาย 1:14)

คำสอนของคริสต์ศาสนา

19. ความทุกข์ของมนุษย์เกิดขึ้นเพราะ เขาไม่ยอมอยู่กับพระเจ้า (พระเยซูตรัสว่า) “โอเยชูซาเล็ม ๆ ที่ได้ฆ่าบรรดาเสนาพยากรณ์, และเอาหินขว้างผู้ที่รับใช้มาหาเจ้า, เราใคร่จะรวบรวมลูกของเจ้าไว้เนื่อง ๆ เหมือนแม่ไก่กกกลูกอยู่ใต้ปีกของมัน, แต่เจ้าไม่ยอม นี่แหละเรือนของเจ้าก็ถูกปล่อยไว้ให้ร้างตามลำพังเจ้า

(มัทธิว 23:37,38)

พระเยซูตรัสแก่สาวกสิบสองคนว่า ท่านทั้งหลายจะต้องออกไปด้วยหรือ ซีโมนเปโตร จึงตอบพระองค์ว่า พวกข้าพเจ้าจะกลับไปหาผู้ใดเล่า คำซึ่งให้มีชีวิตนิรันดร์นั้น มีอยู่ที่พระองค์ และข้าพเจ้าทั้งหลายเชื่อและรู้ว่าพระองค์เป็นผู้บริสุทธิ์ของพระเจ้า

(ยอห์น 6:67-69)

(พระเยซูตรัสว่า) “เราเป็นประตูด ถ้าผู้ใดเข้าไปทางเรานั้นจะรอด... เราได้มาเพื่อเขาทั้งหลายจะได้ชีวิต, และจะได้ชีวิตนั้นครบบริบูรณ์, เราเป็นผู้เลี้ยงอันดี ผู้เลี้ยงอันดีนั้นยอมสละชีวิตของตนเพื่อฝูงแกะ, และชีวิตของเรา ๆ สละเพื่อฝูงแกะนั้น

(ยอห์น 10:9,10,11,15)

พระเยซูเจ้าตรัสว่า “เรามีชีวิตฉันใด เรามิได้ชอบพระทัยในความตายแห่งความชั่วฉนั้น แต่ชอบพระทัยจะให้คนชั่วกลับเสียจากทางของเขาและมีชีวิต เจ้าทั้งหลายจงกลับใจเสีย จงกลับเสียจากทางชั่วทั้งหลายของเจ้าเหตุไฉน เจ้าจึงจะตาย โอ เรือนอิสราเอล

(เอเสเคียล 33:11)

เหล่าคนที่กระทำชั่วไม่รู้หรือ คือผู้กินประชาชนของเราอย่างกินขนมปัง และไม่ร้องทูลพระเจ้า, เขาทั้งหลายจะอยู่ที่นั่นอย่างสยดสยองยิ่งนัก...เพราะพระเจ้าทรงปฏิเสธรเรา

(สดุดี 53:4-5)

คำสอนของพุทธศาสนา

20. บุคคลที่เกิดมานั้น เกิดจากคนที่ตายไปแล้วแต่เป็นคนละคนกษัตริย์ได้ตรัสว่า “กัณฑ์ พระนาคะเสน อะไรเล่าที่ไปเกิดในภพต่อไป? พระนาคะเสน “ข้าแต่พระราชาสั่งที่ไปเกิดในภพใหม่นั้น คือนามและรูป” กษัตริย์ “นามและรูปอันนี้หรือที่ไปเกิดในภพใหม่?”

นาคะเสน “มิใช่รูปและนาม อันเดียวกันที่ไปเกิดในภพใหม่ แต่รูปและนามที่ได้ทำกรรม อันอาจเป็นกรรมดีหรือการชั่ว ด้วยผลแห่งกรรมนี้แหละ รูปและนามอีกอันหนึ่ง ได้ไปเกิดในภพใหม่”

กษัตริย์ “กัณฑ์, ถ้าไม่ใช่รูปและนามอันเดียวกันที่ไปเกิดในภพใหม่แล้ว เขาจะไม่หลุดพ้นจากกรรมชั่วของเขาหรือ? คานะเสน “ถ้าผู้หนึ่งไม่เกิดใหม่ในภพหน้า เขาก็จะหลุดพ้นจากกรรมชั่วของเขา แต่เนื่องจาก เขาไปเกิด ในภพหน้าอีก เพราะฉะนั้น เขาจึงไม่หลุดพ้นจากกรรมชั่วของเขา

(มิลินทปัญหา 46:5)

“กัณฑ์, นาคะเสน, การเกิดใหม่ไม่ดีตัวตนไปเกิดหรือ?” “ถูกแล้ว, ราชา การเกิดใหม่ไม่มีตัวตนไปเกิดด้วย”

(มิลินทปัญหา 71: 16)

คำสอนของคริสต์ศาสนา

20. พระเจ้าทรงแสดงพระองค์เอง โดยทางศาสดาพยากรณ์ดังมีบันทึกไว้ในพระคัมภีร์เมื่อคราวก่อน พระเจ้าได้ตรัสทางพวกผู้พยากรณ์ ทีละเล็กทีละน้อย ด้วยอาการหลายวิธีแก่บรรพบุรุษ

(ฮีบรู 1:1)

พระคำรัสของพระเยโฮวาห์มายังฆาด กล่าวว่...

(2 ซามูเอล 24:11)

พระเจ้าจึงตรัสแก่โมเสสอีกว่า “เจ้าจงกล่าวแก่ชนชาติอิสราเอลดังนี้ว่า พระเยโฮวาห์พระเจ้าของบรรพบุรุษของเจ้าคือพระเจ้าของอับราฮัม, ยีซฮาค, และยาโคบ ได้ใช้ข้าพเจ้ามาหาท่าน”

(อพยพ 3:15)

และข้าพเจ้า (อิสยาห์) ได้ยินพระสุรเสียงของพระเยโฮวาห์ตรัสว่า “เราจะใช้ผู้ใดไป”... แล้วข้าพเจ้าจึงกล่าวว่า “ข้าพเจ้าอยู่ที่นี้ ทรงใช้ข้าพเจ้าเถิด” และพระองค์ทรงตรัสว่า “ไปบอกพลเมืองเหล่านี้ว่า...”

(อิสยาห์ 6:8,9)

ท่านมาถึงตำแหน่งหนึ่งก็อาศัยอยู่ที่นั่น, ตำแหน่งพระเยโฮวาห์มายังท่านตรัสว่า “เอลียา, เจ้าทำอะไรอยู่ที่นี้?” ท่านกราบทูลว่า “ข้าพเจ้าได้หวนแหวนพระเยโฮวาห์ พระเจ้าแห่งพลโยธาซึ่งนี้...และเขาก็แสวงหาข้าพเจ้าเพื่อจะฆ่าเสียด้วย” พระองค์จึงตรัสว่า “จงไปเถอะและจงยื่นเฉพาะพระเยโฮวาห์บนภูเขา” นี่แน่ะพระเยโฮวาห์ได้ทรงเสด็จผ่านไปและเกิดลมพายุพัดแรงยิ่งนัก ภูเขาทั้งหลายก็แตกแยกออกและศิลาที่แตกเป็นก้อน ๆ เฉพาะพระเยโฮวาห์ แต่พระเยโฮวาห์มิได้สถิตอยู่ในพายุนั้น ภายหลังจากลมพายุก็เกิดแผ่นดินไหว แต่พระเยโฮวาห์มิได้อยู่ในแผ่นดินไวนั้นภายหลังไฟใหม่นั้นเกิดมีเสียงเบา ๆ... แล้วพระเยโฮวาห์ทรงตรัสแก่ท่านว่า “จงกลับไปทางป่าเมืองดามัสกัส”

(1 พงศาวดาร 19: 9,10,11,12,15)

คำสอนของพุทธศาสนา

21. กรรมนั้นถูกส่งไปยังผู้เกิดใหม่โดยทางสำนึก (วิญญาณ) “ถ้าเช่นนั้น, อานนท์, ถ้าความสำนึก (วิญญาณ) มิได้ลงไปสู่ครรภ์ นามและรูปในครรภ์จะบังเกิดขึ้นใหม่?

“ไม่เกิด...พระองค์เจ้าข้า”

“ถ้าความสำนึกที่ได้ไปอยู่ในครรภ์แล้วถอนตัวออกมา นามและรูปจะปฏิบัติขึ้นใหม่?

“ไม่ได้, พระองค์เจ้าข้า”

(มหานิทานสูตร, ฎีกานิกาย)

ความสำนึก (วิญญาณ) อาศัยกรรม

นามรูป (มนุษย์) อาศัยความสำนึก (วิญญาณ)

เมื่อหมดกรรมก็หมดความสำนึก (วิญญาณ) เมื่อหมดความสำนึกก็ไม่มีรูปและนามต่อไป

(สัมมุตตะนิกาย 22: 90:16)

คำสอนของคริสต์ศาสนา

21. พระเจ้าทรงแสดงพระองค์เองอย่างแจ่มชัดที่สุด โดยพระบุตรของพระองค์ คือ พระเยซูคริสต์ เมื่อคราวก่อน พระเจ้าได้ตรัสทางพวกผู้พยากรณ์ที่ละเล็กทีละน้อย ด้วยอาการหลายวิธีแก่บรรพ

บุรุษ แต่ในคราวที่สุดนี้ ได้ตรัสแก่เราทางพระบุตร พระบุตรนั้นพระองค์ได้ทรงตั้งไว้เป็นผู้รับสั่งทั้งปวงเป็นมรดก และโดยพระบุตรนั้นพระองค์ได้ทรงสร้างโลกทั้งหลาย

(ฮีบรู 11:1,2)

พระวาทีนั้นได้บังเกิด เป็นเนื้อหนังและได้อาศัย อยู่กับเราและเราได้เป็นสง่าราศีของพระองค์ เหมือนสง่าราศีซึ่งบุตรองค์เดียวได้จากพระบิดา บริบูรณ์ไปด้วยพระคุณและความจริง...ด้วยว่าได้ทรงประทานพระบัญญัตินั้นโดยโมเสส แต่พระคุณและความจริงนั้นพระเยซูคริสต์เป็นผู้นำมา

(ยอห์น 1:14,17)

มีพระสุรเสียงตรัสจากฟ้าว่า “ท่านนี้เป็นบุตรที่รักของเราเราชอบใจท่านมาก”

(มัทธิว 3:17)

คำสอนของพุทธศาสนา

22. ภพ (ภาวะความเป็นอยู่) ย่อมเปลี่ยนแปลงอยู่เสมอ พุคกันโดยตรงไปตรงมา อายุไขยของสิ่งมีชีวิตต่าง ๆ นั้นสั้นเหลือเกิน คือยาวเพียงชั่วความคิดที่มีอยู่ เหมือนกับล้อรถในขณะที่หมุนไปนั้น หมุนอยู่ที่ส่วนเดียวของยางเท่านั้น และเมื่อหยุด รถก็หยุดอยู่ที่ส่วนเดียวของยางเท่านั้นชีวิตของสิ่งทั้งหลายก็เป็นเช่นเดียวกัน ยาวอยู่เพียงชั่วความคิดชั่วขณะหนึ่ง เมื่อความคิดนั้นยุติ ชีวิตของผู้นั้นก็ยุติด้วย เหมือนกับดั่งที่กล่าวไว้ว่า “สภาพของความคิดในอดีตได้ปรากฏมาก่อนแล้ว แต่มิได้มีอยู่ (ในปัจจุบัน) หรือจะมีอยู่ต่อไป (ในอนาคต) สภาพของความคิดในอนาคตจะมีอยู่ แต่ไม่มีใน (อดีต) หรือมีอยู่ใน (ปัจจุบัน) เมื่อคราวก่อน พระเจ้าได้ตรัสทางพวกผู้พยากรณ์ที่ละเล็กทีละน้อย ด้วยอาการหลายวิธีแก่บรรพบุรุษ แต่ในคราวที่สุดนี้ ได้ตรัสแก่เราทางพระบุตร พระบุตรนั้นพระองค์ได้ทรงตั้งไว้เป็นผู้รับสั่งทั้งปวงเป็นมรดก และโดยพระบุตรนั้นพระองค์ได้ทรงสร้างโลกทั้งหลาย สภาพของความคิดปัจจุบันนั้นมีอยู่ในขณะนี้ แต่ไม่เคยมีอยู่แต่เดิมหรือจะมีอยู่ต่อไป (วิสุทธิมัคค์ 8:39)

คำสอนของคริสต์ศาสนา

22. พระเยซูคริสต์สละชีวิตบนไม้กางเขน เพื่อ

(ก) ไถ่มนุษย์ออกจากบาป

(ข) ทำให้มนุษย์กลับคืนดีกับพระเจ้า

(พระเยซูตรัสว่า) “เพราะว่าบุตรมนุษย์มิได้มาเพื่อจะให้เขาปรนนิบัติ, แต่ท่านมาเพื่อจะปรนนิบัติเขา, และประทานชีวิตของท่านให้เป็นค่าไถ่คนเป็นอันมากด้วย”

(มาระโก 10:45)

พระเจ้าผู้ทรงบันดาลให้เราคืนดีกันกับพระองค์ โดยพระเยซูคริสต์...คือว่าพระเจ้าผู้สถิตในองค์พระคริสต์ทรงกระทำให้โลกนี้คืนดีกันกับพระองค์

(2 โครินธ์ 5:18,19)

พระบุตรที่รักของพระองค์ ในพระองค์นั้น เราทั้งหลายจะได้รับการไถ่ คือทรงโปรดยกความผิดทั้งหลายของเรา...ด้วยว่าเป็นการที่ชอบพระทัย (พระบิดา) ให้ความบริบูรณ์ทั้งสิ้นมีอยู่ในพระองค์ และโดยพระองค์นั้น ให้สิ่งสารพัดกลับคืนดีกับพระองค์ โดยที่พระองค์ได้ทรงกระทำให้มีมิตรภาพด้วยพระโลหิตแห่งกางเขนของพระองค์

(โคโลสี 1:13,14,19,20)

แต่ฝ่ายพระเจ้าได้ทรงสำแดงความรัก ของพระองค์แก่เราทั้งหลาย ก็ขณะเมื่อเราทั้งหลายยังเป็นคนบาป พระคริสต์ได้ทรงยอมตายแทนเรา... ด้วยว่า ถ้าเมื่อเราทั้งหลายยังเป็นศัตรูเราได้กลับเป็นไมตรีกันกับพระเจ้า โดยความตายแห่งพระบุตรของพระองค์ ครั้นเรากลับเป็นไมตรีแล้ว เราจะรอดโดยชีวิตของพระองค์ แน่ยิ่งกว่านั้นอีกมาก

(โรม 5:8,10)

คำสอนของพุทธศาสนา

23. มีภพอยู่ 31 ระดับด้วยกัน

บริเวณที่ลงโทษ, บริเวณความสุขทางกาม, บริเวณรูปและบริเวณที่ไม่มีรูป มีอยู่สี่บริเวณด้วยกัน

บริเวณที่ลงโทษแบ่งเป็นสี่ คือ นรก, สัตว์, ระดับ เปรต ผีปีศาจ และระดับพวกอสูร

บริเวณความสุขทางกามแบ่งออกเป็นเจ็ด คือระดับมนุษย์และเทวะโลก มีสวรรค์หกชั้น

บริเวณรูปคือ รูปโลก มีสิบหกชั้น อันเป็นที่อยู่ของพระพรหมและเทวดาอื่น ๆ บริเวณของผู้ที่ไม่มีรูปร่างแบ่งออกเป็นสี่จำพวก ผู้ที่มีเนื้อที่ไม่จำกัด,ผู้ที่มีความสำนึกไม่จำกัด ระดับที่ไม่มีอะไรเลยว่างเปล่า และระดับที่ไม่รู้และรู้

(อติธรรมอรรถ – สังฆะหะ 2-6,10)

คำสอนของคริสต์ศาสนา

23. พระเยซูคริสต์เป็นผู้กำชัยชนะเหนือความตายพระเยซูคริสต์ผู้ได้ทรงกำจัดความตายให้สูญ และ ได้ทรงนำชีวิตและซึ่งไม่รู้เปื่อยเน่านั้น ให้กระจ่างแจ้งโดยกิตติคุณ

(2 ทิโมธี 1:10)

โอความตาย ชัยชนะของเจ้าอยู่ที่ไหน?... แต่จงขอบพระคุณพระเจ้า ผู้ทรงประทานชัยชนะแก่เราทั้งหลาย โดยพระเยซูคริสต์องค์พระผู้เป็นเจ้าของเรา

(1 โครินธ์ 15:55,57)

พระคริสต์ได้วายพระชนม์เพราะความผิดของเราทั้งหลาย...และทรงถูกฝังไว้...แล้ววันที่สาม พระองค์ทรงเป็นขึ้นมาใหม่ตามคัมภีร์ที่เขียนไว้แล้วนั้น แล้วพระองค์ทรงปรากฏแก่เหล่าสาวก ภายหลังทรง ประกฏแก่อัครสาวกสิบสองคนนั้นภายหลังพระองค์ทรงปรากฏแก่ พวกพี่น้องกว่าห้าร้อยคนในคราว เดียว...ภายหลังที่สุด พระองค์ทรงปรากฏแก่ข้าพเจ้าด้วย (เปาโล)

(1 โครินธ์ 15:3-6,8)

เวลาใกล้รุ่งเช้า วันต้นสัปดาห์ มาเรียมัณฑาลากับมาเรียอีกคนหนึ่งนั้นมาดูอุโมงค์.. ซูดสวรรค์ จึงกล่าวแก่หญิงเหล่านั้นว่า “อย่ากลัวเลย, เรารู้อยู่แล้วว่าพวกท่านทั้งหลายมาหาพระเยซูซึ่งถูกตรึงไว้ที่ กางเขน พระองค์หาได้ประทับอยู่ที่นี้ไม่ พระองค์ทรงเป็นขึ้นมาแล้วตามที่พระองค์ได้ทรงตรัสไว้แล้ว นั้น...พระองค์ทรงเสด็จไปยังมณฑลกาลิลี ท่านทั้งหลายจะได้เห็นพระองค์ที่นั่น

(มัทธิว 26: 1,5-7)

คำสอนของพุทธศาสนา

24. พระอรหันต์ คือผู้ที่ได้ตรัสรู้แล้ว

พระโศณะเป็นผู้แยกตัวอยู่โดดเดี่ยว, เฝ้าระวัง มีจิตแน่วแน่เด็ดเดี่ยว ด้วยมีจุดมุ่งหมายแน่วแน่ ดังที่พวกอนุชนขุนนางได้ออกจากชีวิตบ้าน ไปสู่ชีวิตการไม่มีบ้านโดยทันทีด้วยการดำเนินชีวิตแบบ นี้ ด้วยตัวอย่างจริงจัง จึงได้รู้จุดหมายสูงสุดของพระศาสนาโดยความรู้สูง และตนเองได้บรรลุและอาศัย อยู่ในชีวิตพระศาสนาพระองค์ได้รู้ว่าการเวียนเกิดได้ถูกทำลายไปแล้ว และดำเนินชีวิตทางศาสนา ทำสิ่ง ที่ควรทำ ไม่มีอะไรเหลืออยู่ในภพนี้อีกแล้ว และพระโศณะเจ้าได้เป็นพระอรหันต์ผู้หนึ่ง

(อังคุตตรนิกาย 3:374)

คำสอนของคริสต์ศาสนา

24. มนุษย์ได้รับความรอด โดยความเชื่อ เพราะว่าพระเจ้าทรงรักโลก จนได้ประทานพระบุตรองค์เดียวของพระองค์เพื่อทุกคนที่วางใจในพระบุตรนั้น จะมีได้พินาศแต่มีชีวิตนิรันดร์

(ยอห์น 3:16)

ในพระเยซูคริสต์เจ้าของเรา ในพระองค์เราจึงมีใจกล้า และมีโอกาสจะเข้าไปถึงพระองค์ ด้วยความไว้วางใจเพราะความศรัทธาในพระองค์

(เอเฟซัส 3:11,12)

ด้วยว่าซึ่งท่านทั้งหลายรอดนั้น ก็รอดด้วยพระคุณ เพราะความเชื่อ และมีไม่ใช่แต่ที่ท่านทั้งหลาย แต่พระเจ้าทรงประทานให้

(เอเฟซัส 2:8)

คำสอนของพุทธศาสนา

25. ด้วยการวิปัสณาและสมาธิ ใจก็จะได้รู้แจ้งเห็นจริงมีวัตถุอยู่ 40 อย่างที่ใช้สำหรับวิปัสณา กสิณสิบ คือ ดิน, น้ำ, ลม, ไฟ, สีน้ำเงิน, สีเหลือง, สีแดง, สีขาว, ความสว่าง, ที่จำกัด อสุภสิบอย่าง คือศพที่เน่า, ขึ้น, พอง, เปื่อย, มีหนอน ไช, สับเป็นชิ้น ๆ, มีแต่กระดูก, โลหิตไหล, ตัดผ่า, กระจายกระจัด, ซ้ำ

การระลึกสิบประการ พระพุทธ, พระธรรม, พระสงฆ์, คุณความดี, กรุณา, เทวดา, มรณา, อากาโร 32, การหายใจ, สันติสุข

พรหมวิหารสี่ เมตตา (ความรัก) กรุณา (สงสาร) มุทิตา (เห็นอกเห็นใจ) อุเบกขา (ความวางเฉย) สภาวะอันไม่มีตัวตนที่ว่างเปล่าอันไม่จำกัด, ความสำนึกอันไม่มีขอบเขต, สุนทรียภาพ, ความไม่รู้และรู้

อาหารปฏิภูล พิจารณาอาหาร

(วิสุทธิมรรค ภาค 2 บท 3,104,105)

คำสอนของคริสต์ศาสนา

25. ความรอดอันแท้จริงเป็นผลให้เกิดความเชื่อฟัง และความรักต่อพระเจ้า เพราะว่าพระคุณของพระเจ้าซึ่งทรงนำคนทั้งปวงให้ถึงที่รอดมาปรากฏแล้ว, สอนเราให้เรารู้ว่า ควรจะละทิ้งความ

ธรรม,และโลกียศัณหา, และประกอบชีวิตอย่างมีสติสัมปชัญญะอย่างยุติธรรมและอย่างธรรมในปัจจุบันนี้ ให้อภัยท่ารับความหวังใจอันให้มีความสุข, และการสำแดงสง่าราศีของพระเจ้าใหญ่ยิ่ง, คือพระเยซูคริสต์เจ้าผู้ช่วยให้รอดของเรานั้นผู้ได้ทรงโปรดประทาน พระองค์เองเพื่อเรา, ประสงค์จะถ่ายเราให้พ้นจากการอธรรมทุกอย่าง, และทรงชำระเราให้เป็นคนบริสุทธิ์ สำหรับให้เป็นคนของพระองค์เอง, คือเป็นคนที่มีใจร้อนรนกระทำการดี

(ทิตัส 2:11-14)

ถ้าเราประพฤติตามพระบัญญัติของพระองค์ เราคงทราบที่เรา รู้จักพระองค์ คนใดที่ว่า “ข้าพเจ้า รู้จักพระองค์” แต่มิได้ประพฤติตามพระบัญญัติของพระองค์ คนนั้นเป็นคนมูสา...แต่คนใด ๆ ก็ตาม ที่ประพฤติตามพระโอวาทของพระองค์ ความรักของพระเจ้านั้นสำเร็จในคนนั้นแล้วอย่างแน่แท้

(1 ยอห์น 2:3-5)

ในความรักนั้น ไม่มีความกลัว แต่ความรักที่สมบูรณ์ก็กำจัดความกลัวเสีย ด้วยว่าความกลัวเป็นที่ให้ใจสั่นต่อโทษ และผู้ที่มีความกลัวยังไม่สมบูรณ์ในความรัก เราทั้งหลายเกิดความรัก ก็เพราะพระองค์ได้ทรงรักเราก่อนถ้าผู้ใดว่า “ข้าพเจ้ารักพระเจ้า” และใจยังเกลียดชังพี่น้องของตน ผู้นั้นเป็นคนมูสา เพราะว่าผู้ที่ไม่รักพี่น้องของตนที่แลเห็นแล้วจะรักพระเจ้าที่ยังไม่ได้แลเห็นอย่างไรได้? ให้คนที่รักพระเจ้ารักพี่น้องของตนด้วย

(1 ยอห์น 4:18-21)

คำสอนของพุทธศาสนา

26. การรู้เห็นจริงทำให้ยุติอวิชชาและการเวียนเกิด โอ อัมพะตะ, ภิกขุได้ใช้ใจบังคับให้หมดจากอาสวะทั้งปวง (ความคิดชั่ว)

เขารู้สภาพของมันว่า “นี่คืออาสวะ”

เขารู้ความจริง “นี่ต้นเหตุแห่งอาสวะ”

เขารู้สภาพของมัน “นี่เป็นทางนำไปสู่การทำลายอาสวะ”เมื่อเขารู้ความจริง เห็นความจริง ใจของเขาก็เป็นอิสระจากอาสวะ หลุดพ้นจากอาสวะแห่งภพ หลุดพ้นจากอาสวะแห่งอวิชชา เมื่อเป็นอิสระแล้วก็เกิดเสรีภาพและรู้ว่า “การเวียนเกิดไม่มีต่อไปแล้ว ดำเนินชีวิตบริสุทธิ์ ทำการที่ควรทำ ไม่ต้องทำอะไรอีกแล้วเพื่อบรรลุดูรหันต์นี่คือความรู้ของภิกขุนี้

(ฎีกานิกายศีลขันธวัคค์ อัมพะตะสูตร 8)

คำสอนของคริสต์ศาสนา

26. พระเจ้าทรงยกโทษ มนุษย์จึงกลับมาคืนดีกับพระองค์ได้ แต่พระองค์ไม่ได้ยกเว้นผลกรรมของความบาปของเขา แต่เมื่อครบกำหนดแล้ว, พระเจ้าจึงทรงใช้พระบุตรของพระองค์มา...เพื่อเราจะได้กลับคืนเข้าตำแหน่งเป็นบุตร...และเพราะท่านทั้งหลายเป็นบุตรแล้ว เหตุฉะนั้นท่านทั้งหลายจึงไม่ได้เป็นทาสต่อไป แต่เป็นบุตร, ถ้าเป็นบุตรแล้วท่านจึงเป็นทายาทโดยอาศัยพระเจ้า

(กาลาเทีย 4:4,5,7)

อย่างหลงเลยจะหลอกพระเจ้าเล่นไม่ได้ เพราะว่าคนใดหว่านพืชอย่างใดลง, ก็จะเกี่ยวเก็บผลอย่างนั้น ด้วยว่าผู้ใดที่หว่านสำหรับเนื้อหนังของตนเอง, ก็จะเกี่ยวเก็บผลอนิจจังจากเนื้อหนังนั้น แต่ผู้ใดที่หว่านสำหรับวิญญาณ, ก็จะเกี่ยวเก็บชีวิตนิรันดร์จากพระวิญญาณนั้น

(กาลาเทีย 6:7,8)

ฝ่ายการของเนื้อหนังก็ปรากฏแล้วคือการล่วงประเวณี, การโสโครก, การอุลามก, การไหว้รูปเคารพ, การคูดวงชะตาราศี, การเป็นศัตรูกัน, การวิวาทกัน, การริษยากัน, การโกรธกัน, การทุ่มเถียงกัน, การแตกหักกัน, การถือลัทธิต่าง ๆ กัน, การอิจฉากัน, การเมาเหล้า, การเล่นเป็นพาลเกรต่าง ๆ และการอื่น ๆ เช่นนั้นอีก เหมือนข้าพเจ้าได้ว่าแก่ทั้งหลายแต่ก่อน, บัดนี้ข้าพเจ้าจึงว่าแก่ท่านอีกเหมือนกันว่า คนเหล่านั้นที่กระทำการเช่นนั้นจะรับส่วนในแผ่นดินของพระเจ้าไม่ได้

(กาลาเทีย 5:19-21)

ฝ่ายบุตรนั้นจึงกล่าวแก่บิดาว่า “บิดาเจ้าข้า, ข้าพเจ้าได้คิด...ข้าพเจ้าไม่สมควรจะได้ชื่อว่าเป็นลูกของท่านต่อไป” บิดาจึงพูดว่า “...ลูกของเราคนนี้ได้ตายแล้ว แต่กลับเป็นอีก หายไปแล้วแต่ได้พบกันอีก”

(ลูกา 15:21,22,24)

คำสอนของพุทธศาสนา

27. คำพูดมนุษย์และประสบการณ์ ไม่พอที่จะอธิบายนิพพานได้พระพุทธเจ้าตรัสว่า “โออุปสิวะ เนื่องจากลมพัดให้ไฟดับไปแล้ว ไม่ถือว่าไฟยังมีอยู่ฉันใด มุนี เมื่อไม่มีรูปและนามจากเราไปแล้ว ก็ถือว่าไม่มีอยู่แล้วฉันนั้น”

อุปสิวะ “มุนี นั้นเพียงแต่หายตัวไปหรือว่า เขาไม่มีตัวตนต่อไปแล้ว หรือว่าเขาเป็นอิสระจากทุกข์ตลอดไป” พระพุทธเจ้า “สำหรับผู้ที่หายตัวไปแล้ว ย่อมไม่มีรูปร่างสิ่งที่ตนทั้งหลายเห็นเป็นตัวเขาหายไปแล้ว เมื่อทุกสิ่งถูกตัดออกไปหมดแล้วโดยสิ้นเชิง

(สุดะนิพัตตะ,อุปวิมานพุกกะแห่งปกยานะวัตค์)

โอ ภิกขุทั้งหลาย มิแดนหนึ่งซึ่งไม่มีพื้นดิน,น้ำ, ไฟและลม ไม่มีระยะทาง ไม่มีความรู้สึก ไม่มีอะไรเลย ไม่มีความรู้เห็น ไม่มีโลกนี้และโลกหน้า ไม่มีดวงอาทิตย์และดวงจันทร์

โอ ภิกขุทั้งหลาย ในสถานทีนั้นไม่มีการไปการมา หรือการยืนอยู่ หรือไม่หายไม่และไม่ปรากฏ ไม่มีรากฐาน ไม่มีการกระทำใด ๆ ไม่มีอะไรค้ำชูไว้ นี่คือที่สิ้นสุดแห่งทุกข์

(อุทานา 8:71)

คำสอนของคริสต์ศาสนา

27. พระเจ้าเท่านั้นที่เป็นองค์ถาวร

ข้าแต่องค์พระผู้เป็นเจ้า...ก่อนที่ภูเขาทั้งหลายเกิดขึ้นมาก่อนที่พระองค์ทรงให้กำเนิดแผ่นดินโลกและภิกขุ พระองค์ทรงเป็นพระเจ้าตั้งแต่นิรันดร์กาลถึงนิรันดร์กาล เพราะพันปีในคลองพระเนตรของพระองค์เป็นเหมือนวานนี้ ซึ่งผ่านไปแล้ว หรือเหมือนยามเดียวในกลางคืน

(สดุดี 90:1,2,4)

พระเจ้าผู้ทรงพระชนม์อยู่เป็นนิรันดร์ เป็นที่อาศัยของเจ้า

(พระบัญญัติ 33:27)

พระเจ้าผู้ทรงบันดาลให้สิ่งทั้งปวงมีชีวิต...เป็นพระมหากษัตริย์เหนือกษัตริย์ทั้งปวง และเป็นเจ้านายเหนือเจ้านายทั้งปวง พระองค์เดียวผู้ทรงอมฤต และสถิตอยู่ในความสว่างที่มนุษย์ใดจะเข้าไปถึงไม่ได้ ซึ่งมนุษย์ผู้ใดยังไม่เคยเห็นพระองค์ และจะเห็นพระองค์ไม่ได้ จึงถวายเกียรติยศ และฤทธานุภาพแก่พระองค์นั้นสืบ ๆ ไปเป็นนิรันดร์

(1 ทิโมธี 6:13,15,16)

คำสอนของพุทธศาสนา

28. ปัญหาสำคัญบางประการตอบไม่ได้

ข้าพเจ้าได้ยินมาว่า ครั้งหนึ่ง พระตถาคตอาศัย อยู่ที่เมืองสาวัตถี ในวัชเชตวัน ในสวนของอนาถปิณฑกะ ท่านมะรุณิกะบุตรได้เข้านั่งวิปัสสนา และได้เกิดความคิดนี้ขึ้นในใจ

ปัญหาเหล่านี้ พระตถาคตทึ่งไว้ไม่ตอบ คือในข้อที่ว่า โลกนี้ถาวรหรือไม่ถาวร มีขอบเขตจำกัดหรือไม่จำกัด ชีวิตเป็นอย่างเดียวร่างกายหรือว่าเป็นอีกอย่างหนึ่ง ร่างกายเป็นอีกอย่างหนึ่ง คนที่หลุดพ้นแล้วจากกิเลส จะมีชีวิตอยู่ภายหลังการตาย หรือไม่มีชีวิตอยู่ภายหลังการตาย พระพุทธเจ้าตรัส “มะรุณิกะ

ชะบुकตะ จงถือว่าสิ่งที่เรามิได้อธิบายก็เป็นสิ่งที่มีได้อธิบาย และสิ่งที่เรา อธิบายแล้วเป็นสิ่งที่ได้อธิบายไป
แล้ว

(มัทธิมนิกาย 1:426)

คำสอนของคริสต์ศาสนา

28. อาศัยอยู่กับพระเจ้า เป็นหลักชัยอันสูงสุดของมนุษย์ พระเยซูตรัสว่า “เราได้มาเพื่อเขา
ทั้งหลายจะได้ชีวิต และจะได้ชีวิตนั้นครบบริบูรณ์... และเราให้ชีวิตนิรันดร์แก่แก่นั้น แก่นั้นจะไม่ได้
พินาศเลยเป็นนิรันดร์ และจะไม่มีผู้ใดชิงแก่นั้นไปจากมือของเราได้

(ยอห์น 10:10,28)

พระองค์จะทรงแสดง ให้ข้าพเจ้าเห็นหนทางดำเนินชีวิต, ความยินดี อันบริบูรณ์ อยู่ตรงพระ
พักตร์พระองค์, ความสุขสำราญมีอยู่ข้างเบื้องขวาพระหัตถ์ของพระองค์เป็นนิกาล

(สคูดี 16:11)

เหตุฉะนั้น ท่านทั้งหลายไม่ได้เป็นแขกบ้านแขกเมืองไปแต่ว่าเป็นพลเมืองเดียวกันสิทธิชนและ
เป็นเชื้อพระวงศ์ของพระเจ้า

(เอเฟซัส 2:19)

ใครผู้ใดจะให้เราทั้งหลาย ขาดจากความรัก ของพระคริสต์เล่า...แต่ว่าในเหตุการณ์ทั้งปวง
เหล่านั้น เราทั้งหลายมิชัชนะเหลืออัน โดยพระองค์ผู้ได้ทรงรัก เราทั้งหลายเหตุว่า ข้าพเจ้าเชื่อมั่นคงว่า
แม้ความตายหรือชีวิต หรือทศสวรรค์ หรือผู้มีบรรดาศักดิ์ หรือสิ่งซึ่งมีอยู่เดี๋ยวนี้ หรือสิ่งซึ่งจะเป็นมา
ภายหลัง หรือฤทธิ์เดชทั้งหลาย หรือความสูง หรือความลึก หรือสิ่งใด ๆ อื่นที่ทรงสร้างแล้ว จะไม่อาจ
กระทำให้เราทั้งหลาย ขาดจากความรักของพระเจ้าซึ่งมีอยู่ในพระเยซูคริสต์พระผู้เป็นเจ้าของเรา
ทั้งหลาย

(โรม 8:35,37-39)

คำสอนของพระพุทธศาสนา

29. งานของพระพุทธเจ้า คือประกาศพระธรรม พระองค์ได้ประกาศพระธรรม อธิบายให้แจ่ม
แจ้งด้วย สติปัญญาอันเลิศของพระองค์ พระองค์ได้ตั้งสอนบรรดาชาวโลกพร้อมด้วยเทวดา, มารและ
พรหม... พระองค์ได้ประกาศพระธรรม

(พุทธาธิก)

พระธรรมของพุทธเจ้าให้ความสว่างเหมือนกับตะเกียงเป็นธรรมะที่ประกอบไปด้วยมรรค, ผล, นิพพาน ธรรมะนั้นก้าวล่วงสู่เหนือโลก ทำให้เกิดความหมายแก่ธรรมะ เราทั้งหลายขอนอบน้อมเคารพ พระธรรม

(รัตนัตตะยาปานามะ กถา)

คำสอนของคริสต์ศาสนา

29. สันติสุข ความโสมมน์สันติ และชีวิตนิรันดร์หาพบได้กับองค์พระเจ้า แต่เดี๋ยวนี้ทรงโปรดให้ท่านทั้งหลาย พ้นจากเป็นทาสแห่งความบาป และให้เป็นทาสของพระเจ้าแล้ว ท่านทั้งหลายจึงมีความบริสุทธิ์เป็นผล และที่สุดปลายจะมีชีวิตนิรันดร์ด้วยว่าค่าจ้างของความบาปนั้นคือความตาย แต่ของประทานจากพระเจ้าคือชีวิตนิรันดร์

(โรม 6:22,23)

ข้าพเจ้าได้เห็นฟ้าอากาศใหม่... ข้าพเจ้าได้ยินเสียงดังมา มาจากพระที่นั่งว่า “จงดูเถิดพลับพลาของพระเจ้านั้นอยู่กับมนุษย์แล้ว พระองค์จะสถิตอยู่กับเขา เขาจะเป็นพลเมืองของพระองค์ พระเจ้าเองจะดำรงอยู่กับเขา และจะทรงเป็นพระเจ้าของเขา และพระเจ้าจะทรงเช็ดน้ำตาทุกหยดจากตาของเขา ความตายจะไม่มีต่อไป การคร่ำครวญและร้องไห้และการเจ็บปวดอย่างหนึ่งอย่างใด จะไม่มีอีกเลย”

(วิวรณ์ 21:1,3,4)

คำสอนของพุทธศาสนา

30. พระสงฆ์เป็นผู้ถ่ายทอดพระธรรม

พระพุทธเจ้าตรัสแก่พระอานนท์ว่า อานนท์เอ๋ย บางคนในพวกท่านจะคิดว่าคำสั่งสอนของเราสิ้นสุดลงแล้ว ไม่มีผู้ที่สอนต่อไปแล้ว แต่อานนท์อย่าไปคิดเช่นนั้นเลยพระธรรมและกฎข้อบังคับของพระภิกษุสงฆ์ที่ได้ตั้ง และได้วางไว้แล้วสำหรับเธอทั้งหลายนั้น เมื่อเราได้ปรินิพพานไปแล้ว สิ่งเหล่านี้จะเป็นครูสอนท่าน

(มหาปรินิพพานสูตร 6:1)

คำสอนของคริสต์ศาสนา

30. พระตรีเอกานุภาพ คือพระเจ้าองค์เดียว ไม่ใช่สามพระเยซูฮาวีพระเจ้าของเราเป็นเอกพระเยซูฮาวี

(เฉลยธรรมบัญญัติ 6:4)

พระเยซูได้ทรงตรัสว่า “เรากับพระบิดาเป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน...”

(ยอห์น 10:30)

แต่เราทั้งหลายมีพระเจ้าองค์เดียว คือพระบิดา และสิ่งสารพัดที่บังเกิดมาแต่พระองค์นั้น

(1 โครินธ์ 8:6)

ขอให้พระคุณของพระเยซูคริสต์เจ้า ความรักแห่งพระเจ้าและความสนิทสนมกับพระวิญญาณบริสุทธิ์ ดำรงอยู่กับท่านทั้งหลายเถิด

(2 โครินธ์ 13:14)

คำสอนของพุทธศาสนา

31. การนมัสการพระรัตนไตร คือ พระพุทธ พระธรรม พระสงฆ์ ย่อมได้บุญ

ข้าพเจ้าบูชาพระพุทธเจ้าด้วยเครื่องสักการะเหล่านี้

ข้าพเจ้าบูชาพระธรรมด้วยเครื่องสักการะเหล่านี้

ข้าพเจ้าบูชาพระสงฆ์ด้วยเครื่องสักการะเหล่านี้

เวลาที่ท่านเชื่อเชิญบรรดาภิกษุพร้อมด้วยพระพุทธเจ้าเป็นผู้นำในวันรุ่งขึ้นในเวลานั้นเองท่านก็ได้กุศลมาก และเมื่อภิกษุทั้งหลายได้รับข้าวจากท่านองค์ละ 1 ถ้วย ท่านก็ได้รับกุศลท่าน ท่านได้รับมรดกแห่งสวรรค์แล้ว

(มหาวัตถุ 6:25:5)

คำสอนของคริสต์ศาสนา

31. การอธิษฐานอย่างแท้จริง ก่อรูปขึ้นด้วย การโมทนาขอบพระคุณพระเจ้า, การสารภาพบาป อ่อนน้อมขอความช่วยเหลือสำหรับตน และคนอื่น ๆ มอบกายถวายชีวิตไว้ในความอารักขา และทรงนำของพระเจ้า ฝ่ายพระเยซูทรงแหงน พระเนตร ตรัสว่า “โอพระบิดาข้าพเจ้าขอบพระคุณพระองค์”

(ยอห์น 11:41)

พระเยซูจึงตรัสแก่เขาว่า “เมื่ออธิษฐานจงว่า... ขอทรงโปรดยกความผิดของข้าพเจ้าทั้งหลาย ด้วยว่าข้าพเจ้าย่อมยกความผิดของคนทั้งปวง ที่ได้ทำผิดต่อข้าพเจ้านั้น”

(ลูกา 11:2,4)

สาธุ, พระเยซูฮาวี, เพราะพระองค์ได้ทรงสดับฟังเสียงทูลวิงวอนของข้าพเจ้า... ขอพระองค์ ทรงช่วยเหลือไพร่ของพระองค์ และทรงอวยพรแก่คนที่เป็นมรดกของพระองค์ขอทรงเป็นผู้บำรุงเลี้ยงเขา ด้วย, และพุงเขาไว้ตลอดอนาคตกาล

(เพลงสดุดี 28:6,9)

(พระเยซูได้ตรัส) “โอ พระบิดาของข้าพเจ้า... แต่อย่างไรก็ดี อย่าให้เป็นไปตามใจปรารถนา ข้าพเจ้า แต่ให้เป็นไปตามพระทัยของพระองค์”

(มัทธิว 26:39)

พระเยซูทรงร้องเสียงดังตรัสว่า... “พระบิดาเจ้าข้า, ข้าพเจ้าฝากวิญญาณจิตของข้าพเจ้าไว้ ใน พระหัตถ์ของพระองค์”

(ลูกา 23:46)

คำสอนของพุทธศาสนา

32. การนมัสการประกอบด้วยการแสดงความเคารพรัตนไตรที่พึ่งอื่นใดข้าพเจ้าไม่มี พระพุทธเจ้าเป็นที่พึ่งของข้าพเจ้าด้วยเดชแห่งการประกาศอันจริงใจนี้ ขอความสุขเป็นของข้าพเจ้าตลอดไปที่พึ่งอื่นใดข้าพเจ้าไม่มี พระธรรมเจ้าเป็นที่พึ่งของข้าพเจ้าด้วยเดชแห่งการประกาศอันจริงใจนี้ ขอความสุขเป็นของข้าพเจ้าตลอดไปที่พึ่งอื่นใดข้าพเจ้าไม่มี พระสงฆ์เป็นที่พึ่งของข้าพเจ้าด้วยเดชแห่งการประกาศอันจริงใจนี้ ขอความสุขเป็นของข้าพเจ้าตลอดไป

(จากพิธีอุโบสถ)

33. คำตรัสสุดท้ายของพระพุทธเจ้า

ภิกษุทั้งหลาย บัดนี้เราจักเตือนพวกเธอทั้งหลายว่า สังขารทั้งหลายมีความเสื่อมไปเป็นธรรมดา พวกเธอทั้งหลายจงยังประโยชน์ตน และท่านให้ถึงพร้อมด้วยความไม่ประมาทเถิด

(มหาปรินิพพานสูตร 5)

คำสอนของคริสตศาสนา

32. กฎศีลธรรมนั้นสรุปลงได้คือ “จงรักพระเจ้า, รักเพื่อนบ้านของท่าน” “อาจารย์เจ้าข้าพระบัญญัติข้อใดเป็นใหญ่” พระเยซูทรงตอบเขาว่า “จงรักพระองค์ผู้เป็นพระเจ้า ด้วยสุดใจสุดจิตของเจ้า และด้วยสิ้นสุดความคิดของเจ้า... (และ) จงรักเพื่อนบ้านเหมือนรักตนเอง”

(มัทธิว 22:36,37)

ความรักไม่ประทุษร้ายแก่เพื่อนบ้าน เหตุฉะนั้นความรักจึงเป็นที่ให้พระบัญญัติสำเร็จ”

(โรม 13:10)

33. คำกล่าวครั้งสุดท้ายของพระเยซูคริสต์ “ภูษานูภาพทั้งสิ้นในสวรรค์ก็ดี, ในแผ่นดินโลกก็ดี , ทรงมอบไว้แก่เราแล้ว... นี่แหละเราจะอยู่กับท่านทั้งหลายเสมอไปเป็นนิตย์กว่าจะสิ้นโลก”

(มัทธิว 28:18,20)

บริษัท 21 เซ็นจูรีวัฒนธรรมการค้าจำกัด (แผนกพิมพ์) โทร. 23475
เลขที่ 3/3-3/5 ตรอกไมตรี ถนนพลับพลาไชย พระนคร
นายโชเชิวเหลียง แซ่โช ผู้พิมพ์-โฆษณา 2504